

Kako bi pač zvonili?

Zvončki beli, zazvonite
Pesmi sladke glas,
Oj trobentica, zatrobi
V svetomirni čas!

Le zvonite, le trobite
V mislih blaženih,
V dihih sladkih se topite,
V neizraženih!

Saj kako pač, zvončki beli,
Vi zvonili bi,
Če vas vesne topli žarki
Ne budili bi?

Oj trobentica, kako pač
Ti trobila bi,
Če v te vesna sladkih glasov
Ne dahnila bi?

Cvetko Slavin.

Sveti Jurij.

Prijezdi sveti Jurij k nam,
Odpri živini temni hlev,
Da v jasni pomladanski zrak
Donel veselo bo naš spjev.

Ko jezdil mimo hiše boš,
Ne zabi naših slamnih streh;
Oj, prosí, móli ti za nje,
Da varne bodo v letnih dneh.

Ko mimo polja in vrtov
Veselo jezdil boš naprej;
Tam dobro si kmetiča ti
V skrbi utopljenega oglej.

In ko na koncu njivice
Uzrl kopico boš otrok,
Povzdigni glas in prosí to:
„Daj hrane jim, dobrotni Bóg!“

Slavko Slavič.

Naš muc.

Izkopnel je beli snežec,
Spet pomlad je k nam prišla:
S petjem, s cvetjem zemlja širna
Jo pozdravila je vsa.

Eden le pomladi zlate
Nič se ni razveselil,
Ker iz-za peči je moral —
To naš leni muc je bil.

Gradiški.

